

Hồi thứ mười một

Hải lão công mưu đồ cấp ngự thư

Vì Tiểu Bảo nghĩ tới chuyện Mao Thập Bát trong mình đã bị trọng thương mà vẫn giữ lời ước hẹn cùng hai vị cao thủ, lên núi Đắc Thắng phó ước khiến gã rất khâm phục.

Gã thường được nghe thầy đồ nói chuyện cổ tích về anh hùng hào kiệt rồi đầu óc lão cũng nảy ra ảo tưởng mình là một tay đại anh hùng, đại hào kiệt. Gã tự nhủ:

- Bữa nay ta ước hẹn cùng người tỷ võ, có lý nào lại không phó ước? Ngày mai mình còn tới đây thì đêm nay dĩ nhiên phải về chỗ Hải lão công.

Lúc trước gã cứ đi về mé hữu thành ra mỗi lúc một xa. Bây giờ gã chuyển qua mé tả đi hết hai dãy hành lang và nhớ mang máng khu vườn hoa cỏ xinh tươi. Gã lần mò một lúc rồi tìm được đến nhà Hải lão công.

Vì Tiểu Bảo vừa về tới cửa đã nghe tiếng Hải lão công ho hắng liên cất tiếng gọi:

- Công công! Công công đã bớt chút nào chưa?

Hải lão công xẵng giọng đáp:

- Bớt cái con khỉ! Người vào đây mau!

Vì Tiểu Bảo vào nhà thấy Hải lão công ngồi trên ghế. Cái bàn đồ gầy đã dẹp qua một bên.

Hải lão công hỏi:

- Người được bao nhiêu?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Được ba chục lượng bạc. Nhưng... nhưng...

Hải lão công hỏi ngay:

- Nhưng làm sao?

Nhưng cho gã họ Ngô mượn cả rồi.

Hải lão công sa sầm nét mặt hỏi:

- Sao lại cho gã tiểu tử họ Ngô mượn làm chi? Gã có ở Ngự thư phòng đâu? Sao không cho anh em họ Ôn mượn?

Vì Tiểu Bảo không hiểu nguyên nhân liền đáp:

- Anh em họ Ôn không mượn tiền tiểu tử.

Hải lão công tức mình hỏi:

- Chúng không hỏi mượn thì người cũng phải tìm cách đưa cho gã chứ? Ta dặn người điều gì chẳng lẽ người quên hết rồi ư?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử... tiểu tử đêm qua giết thằng nhỏ đi theo Mao Thập Bát, nên sợ hết hồn, chẳng còn nhớ gì nữa! Phải rồi! Phải rồi! Lão nhân gia có dặn tiểu tử cho anh em họ Ôn mượn tiền thật nhiều.

Hải lão công đặng hắng một tiếng rồi nói:

- Giết một người có chi đáng kể? Nhưng người còn nhỏ tuổi chưa từng giết ai, đây mới là lần đầu thì trong lòng hồi hộp cũng không đáng trách. Bộ sách kia người còn nhớ không?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Bộ sách đó... tiểu tử...

Hải lão công lại đặng hắng một tiếng rồi hỏi:

- Người cũng quên rồi chăng?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Công công!... Tiểu tử vừa nhức đầu... lại vừa khiếp sợ thành ra việc gì cũng hồ đồ.

Hải lão công nói:

- Được rồi! Người lại đây!

Vì Tiểu Bảo "dạ" một tiếng rồi tiến gần lại mấy bước.

Hải lão công nói:

- Ta dặn người một lần nữa mà người không nhớ được là ta giết người đó.

Vì Tiểu Bảo lại vâng dạ luôn miệng, nhưng gã nghĩ thầm trong bụng:

- Lão chỉ nói một lần là cả trăm năm cũng không quên.

Hải lão công nói:

- Người đi đánh bạc cần nhất là được nhiều của anh em họ Ôn. Chúng thua rồi tất phải mượn tiền thì người cứ việc cho chúng mượn càng nhiều

càng tốt. Sau mấy ngày người yêu cầu chúng dẫn đến ngự thư phòng. Chúng đã thiếu tiền tất phải nghe theo. Nếu chúng tìm cách chối từ thì người dọa chúng đến tố cáo với Tổng quản Ô lão công ở ngự thư phòng. Anh em họ Ôn không có tiền trả, tất nhân lúc Hoàng thượng không ở thư phòng...

Vi Tiểu Bảo ngắt lời:

- Hoàng thượng ư?

Hải lão công hỏi:

- Sao?

Vi Tiểu Bảo ngập ngừng đáp:

- Không... không sao cả...

Hải lão công lại nói:

- Bọn chúng có hỏi người đến ngự thư phòng làm chi thì người bảo chúng: con người ai cũng muốn nhìn lên cao và người hy vọng được thấy mặt đức Hoàng thượng và được phục vụ trong ngự thư phòng. Chẳng có khi nào anh em họ Ôn để người gặp đức Hoàng thượng đâu mà chúng dẫn người vào ngự thư phòng nhằm những lúc không có Hoàng thượng ở đó. Vậy người tìm cách mà ăn cắp cho bằng được pho sách kia.

Vi Tiểu Bảo nghe nói nào Hoàng thượng, nào ngự thư phòng thì không khỏi động tâm tự nhủ:

- Phải chăng đây là chốn Hoàng cung? à phải rồi! Nếu không phải Hoàng cung thì sao điện đài lầu các hoa lệ đến thế này? Chà! Bọn người này nhất định là thái giám châu hầu đức Hoàng đế.

Kể ra hình dung và tiếng nói của thái giám khác hẳn người thường cứ ngó bề ngoài là biết, nhưng Vi Tiểu Bảo còn nhỏ chưa hiểu gì mấy. Tuy gã có nghe người ta nói tới Hoàng đế, Hoàng hậu, Thái tử, Công chúa, cung nữ, thái giám nhưng hình thù thế nào gã vẫn chưa hay. Gã mới đến ở với Hải lão công một ngày lại cùng đánh bạc với gã họ Ngô, anh em họ Ôn nửa ngày mà vẫn chưa biết chúng là Thái giám. Bây giờ gã nghe Hải Lão công nói vậy mới tỉnh ngộ nghĩ thầm:

- Trời ơi ! mấy người quanh mình từ Hải lão công cho đến anh em họ Ôn, họ Ngô, Tiểu Huyền Tử đều là thái giám hết. Thế thì Vi Tiểu Bảo này há chẳng biến thành tiểu thái giám rồi ư?

Hải lão công vẫn ra chiều bực tức hỏi :

- Ta nói gì người đã nghe rõ chưa ?

Vi tiểu Bảo đáp :

- Tiểu tử nghe rõ rồi, công công bảo tiểu tử phải kiếm cách vào ngự thư phòng...

Hải lão công lại hỏi:

- Nhưng vào ngự thư phòng để làm gì, hay vào chơi cho đỡ buồn?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Vào ngự thư phòng để lấy cấp một pho sách.

Hải lão công hỏi:

- Đánh cấp pho sách gì?

Vì Tiểu Bảo ngơ ngẩn:

- Cái này... cái này... tiểu tử quên mất rồi.

Hải lão công nói:

- Ta nhắc thêm một lần nữa, ngươi phải nhớ cho kỹ, đó là một pho kinh Phật tên gọi Tứ Thập Nhị Chương Kinh. Pho sách này đóng làm nhiều tập, ngươi phải lấy cấp cho đủ, đừng để thiếu sót quyển nào mới được. Đó là sách gì? Người học lại cho ta xem đã nhớ chưa?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Sách kinh Phật tên gọi Tứ Thập Nhị Chương Kinh.

Hải lão công nghe giọng nói của Tiểu Bảo có đượm vẻ mừng vui liền hỏi:

- Người có chuyện chi mà hí hửng như vậy?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Công công nhắc lại bây giờ tiểu tử thuộc lòng tên sách không quên lú như trước nên trong lòng rất đổi hả hê.

Thực ra gã đang nghĩ thầm trong bụng:

- Mình chữ nghĩa đã ít, bây giờ lão khỉ này lại bắt đi ăn cấp sách tại ngự thư phòng thì thật là một vấn đề nan giải. Vì mình không biết chữ lấy phải sách khác thì hỏng bét. May ở chỗ lão con khỉ bảo mình đi đánh cấp pho Tứ Thập Nhị Chương Kinh thì trong năm chữ này mình đã biết được ba chữ Tứ Thập Nhị.

Gã nghĩ tới đây bất giác mừng thầm trong dạ, không ngờ Hải lão công nghe giọng nói mà phát ra tâm trạng của gã.

Hải lão công lại nói:

- Việc lấy cấp sách này cần phải chân tay cực kỳ mau lẹ. Nếu không thì người có mười đầu cũng cụt hết.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Cái đó công công bất tất phải quan tâm.

Hải lão công nói:

- Sau khi người đánh cắp được pho Tứ Thập Nhị Chương Kinh thì phải mời hai anh em họ Ôn tới đây và bảo cho chúng biết là ta có hai món đồ đáng giá đưa tặng cho chúng.

Vì Tiểu Bảo hỏi:

- Hai món đồ đó là những gì?

Hải lão công đáp:

- Tới khi đó rồi người sẽ biết, hà tất phải hỏi ngay từ bây giờ?

Lão sưc nhớ ra điều gì lại hỏi:

- Người có mang cái đó về không?

Vì Tiểu Bảo hỏi lại:

- Phải chăng bộ thò lò?

Hải lão công đáp:

- Chứ còn gì nữa?

Vì Tiểu Bảo nói:

- Tiểu tử có mang về đây.

Hải lão công dặn gã:

- Người không nên chảnh mắng. Hễ có thì giờ rảnh là đem ra mà luyện tập cho thật lành nghề.

Vì Tiểu Bảo vâng lời lui vào phòng, thấy trên bàn đã bày sẵn cơm nước. Gã hỏi:

- Công công đã dùng cơm chưa? Để tiểu tử đưa cơm ra.

Hải lão công đáp:

- Ta không thấy đói. Người cứ ăn trước đi.

Vì Tiểu Bảo cả mừng, ngồi vào ăn ngay. Mặc dù cơm canh đã nguội gã ăn vẫn thấy ngon miệng. Gã nghĩ thầm trong bụng:

- Không biết cơm canh này của ai đem tới? Dù sao ta cũng không nên hỏi để lão sinh lòng ngờ vực. Dân dã rồi mình sẽ hiểu hết. Nếu đây là Hoàng cung thì gã họ Ngô, Tiểu Huyền Tử... đều là thái giám. Còn Hoàng đế và Hoàng hậu cả nước phải tôn thờ, không hiểu mặt mũi ra sao? Nếu mình có

dịp được gặp cũng hay. Không hiểu Mao đại ca có trốn thoát khỏi được Hoàng cung này chăng? Lúc này đánh bạc không nghe thấy ai nhắc tới. Có lẽ y thoát nạn rồi.

Vi Tiểu Bảo ăn cơm xong sợ Hải lão công ngồi rồi sinh nghi. Gã liền lấy hột thò lò gieo vào chén cho nó bật lên những tiếng leng keng không ngớt.

Thực ra những hột thò lò đã đổ thủy ngân thì gã có thể vận dụng thủ pháp muốn gieo mặt nào cũng được như ý. Hai năm trước gã luyện tập nghề này đến độ xuất thần nhập hoá, bây giờ không cần tập nữa.

Gã ngồi gieo thò lò một cách vô vị rồi đâm ra buồn ngủ. Nhất là suốt đêm qua gã không được ngủ chút nào, bây giờ mỗi mệt quá liền lăn ra ngủ thiếp đi.

Vi Tiểu Bảo ngủ cho đến xế chiều thì có lao công bưng cơm đến.

Người này chẳng nói câu gì, đặt mâm cơm xuống rồi thu dọn chén bát cũ, đoạn nhanh chân lui ra.

Vi Tiểu Bảo xới cho Hải lão công lưng chén cơm và chờ lão ăn xong rồi dắt vào phòng ngủ.

Gã nằm trên chiếc giường nhỏ, nghĩ thầm trong bụng:

- Việc quan trọng ngày mai là tỷ võ với Tiểu Huyền Tử. Không biết mình làm cách nào để thắng gã?

Vi Tiểu Bảo nhắm mắt lại để hồi tưởng những thủ pháp mà Mao Thập Bát đã thi triển trong lúc đánh nhau với những võ sĩ Mãn Châu ở tử điểm, nhưng chỉ nhớ lơ mơ không rõ ràng. Bất giác gã nảy lòng hối hận tự trách:

- Mao đại ca muốn dạy võ nghệ cho ta mà ta lại bướng bỉnh không chịu học tập mới thật là ngu. Giả tỷ ta để ý rèn luyện thì tuy khí lực Tiểu Huyền Tử có mạnh hơn ta cũng chẳng thể đối thủ với ta được. Ngày mai nếu ta lại bị gã cười lên lưng không trần lại được thì thật là mất thể diện, và Tiểu Bạch Long Vi Tiểu Bảo này đừng hòng bôn tẩu giang hồ nữa.

Đột nhiên gã nhớ ra điều gì liền tự nhủ:

- Bọn võ sĩ Mãn Châu không đánh nổi Mao đại ca, nhưng Mao đại ca lại không phải là đối thủ của lão gia con tuyền này. Vậy sao ta không gặt lão dạy cho ta có chút bản lĩnh để đánh bại Tiểu Huyền Tử?

Gã nghĩ tới đây liền nói:

- Bẩm công công! Tiểu tử nghĩ lại việc vào ngự thư phòng để lấy cấp pho sách kia còn vấp phải một vấn đề nan giải.

Hải lão công hỏi:

- Điều chi nan giải?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Bữa nay tiểu tử đi đánh bạc rồi lúc trở về gặp một tên... tiểu thái giám ở dọc đường. Gã chặn đường tiểu tử có ý đòi chia tiền vừa được bạc. Dĩ nhiên tiểu tử không chịu. Gã liền tỷ võ với tiểu tử và bảo có thắng gã thì gã mới thả cho về. Tiểu tử liền đánh vật với gã thật lâu nên về trễ...

Hải lão công hỏi:

- Chắc là người bị thua chứ gì?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Gã lớn người mà sức mạnh nên tiểu tử đấu không lại. Gã còn bảo bao giờ tiểu tử thắng được gã, gã mới thôi không quấy rầy nữa.

Hải lão công hỏi:

- Gã tên gì? ở phòng nào?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử không biết gã là thuộc hạ ai mà chỉ biết tên gọi Tiểu Huyền Tử.

Hải lão công nói:

- Chắc người đánh bạc đại thắng rồi sinh ra kiêu ngạo làm cho người ta chán ghét. Nếu không thế thì khi nào tự nhiên vô cớ gã lại sinh sự với người?

Vì Tiểu Bảo nói:

- Bữa nay tiểu tử thua gã nhưng không chịu phục, ước hẹn ngày mai tái đấu, chẳng hiểu có thắng được không?

Hải lão công chau mày nói:

- Phải chăng người muốn cầu cạnh ta dạy võ? Ta bảo không dạy là không dạy, người đừng hòng dùng mưu mẹo để ta truyền thụ võ công cho.

Vì Tiểu Bảo mắng thầm:

- Lão già quỷ quái này thật thông minh, không chịu để ta gạt.

Gã lại nói:

- Có điều Tiểu Huyền Tử không biết võ, vậy tiểu tử không cần công công dạy võ nghệ cũng có cách thắng gã. Bữa nay tiểu tử đã vật được gã xuống và cuoir lên mình, nhưng sức gã khoẻ hơn nên lật ngược trở lại rồi cuoir lên lưng tiểu tử. Ngày mai tiểu tử ráng ghì chặt gã xuống, chắc gã không trăn lại được như giống rùa thối tha.

Vì Tiểu Bảo đã cố giữ mồm giữ miệng không nói tục, nhưng bây giờ gã tức quá lại dùng tiếng con rùa thối tha để thoá mạ cho hả giận.

Hải lão công nói:

- Người muốn cho gã không lật ngược lại được cũng chẳng khó gì.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Tiểu tử cũng nghĩ thế. Ngày mai sẽ cố gắng đè mạnh vai gã xuống.

Hải lão công bật cười nói:

- Đè vai là vô ích. Gã lật ngược lại được hay không là nhờ sức mạnh ở sau lưng. Vậy người thúc đầu gối vào huyết đạo trên lưng là gã hết đường cự cạy. Người sang đây để ta trở chỗ huyết đạo đó cho mà hay.

Vì Tiểu Bảo nhảy sang giường của Hải lão công nhanh như cắt.

Hải lão công sờ lưng Vì Tiểu Bảo để tìm huyết khê bấm một cái khiến người gã nhũn ra rồi hỏi:

- Người đã nhớ rõ chưa?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử nhớ rồi. Ngày mai sẽ thực hành xem có kết quả gì không.

Hải lão công tức mình nói:

- Sao lại không kết quả? Đòn này đánh ra trăm lần trúng cả trăm.

Lão lại đưa tay lên vuốt nhẹ vào sau gáy Vì Tiểu Bảo khiến gã phải kêu rú lên, gã cảm thấy tức ngực hơi thở tựa hồ bị tắc nghẽn.

Hải lão công nói tiếp:

- Nếu người chỉ mạnh vào hai huyết đạo này thì Tiểu Huyền Tử hết đường tỷ đấu với người.

Vì Tiểu Bảo mừng rỡ nói:

- Ngày mai tiểu tử sẽ nắm chắc phần thắng.

Đoạn gã trở về giường mình, trong lòng lấy làm đắc ý.

Sáng sớm hôm sau, gã họ Ngô lại đến rủ Tiểu Bảo đi đánh bạc.

Khi luân phiên đến hai anh em họ Ôn là Ôn Hữu Đạo và Ôn Hữu Phương làm cái, Vì Tiểu Bảo liền trở tài nghệ thắng chúng đến bốn, năm chục lượng bạc. Hai anh em họ Ôn đem đi hơn trăm lượng bạc đánh thua hết nhẵn. Chúng mượn của Tiểu Bảo năm chục lượng cũng thua nốt.

Trong lòng Vì Tiểu Bảo lúc nào cũng nhớ đến chuyện đấu võ với Tiểu Huyền Tử nên canh bạc vừa tan, gã chạy ngay đến căn nhà hôm qua.

Vừa bước vào nhà, gã ngó thấy trên bàn bày sẵn nhiều món điểm tâm, gã liền dớp luôn mấy miếng. Bỗng gã nghe thấy có tiếng giày lẹp lẹp vang lên ở ngoài thềm. Gã sợ không phải Tiểu Huyền Tử, liền lật đật chui xuống gầm bàn thì lại nghe tiếng Tiểu Huyền Tử la gọi:

- Tiểu Quế Tử! Tiểu Quế Tử!

Vi Tiểu Bảo nhảy vọt ra ngoài vừa cười vừa nói:

- Một lời đã nói, ngựa... khôn theo.

Tiểu Huyền Tử cũng cười ha hả, nhắc lại:

- Phải rồi. Một lời đã nói, ngựa.... khôn theo.

Vi Tiểu Bảo thấy gã mặc quần áo mới thì nghĩ thầm trong bụng:

- Xem chừng Tiểu Huyền Tử được Hoàng thượng rất tin yêu.

Nghĩ tới đây gã nổi lòng ghen tức, định lát nữa xé áo đối phương cho bõ ghét.

Vi Tiểu Bảo nghĩ vậy rồi thét lên một tiếng nhảy xổ về phía Tiểu Huyền Tử.

Tiểu Huyền Tử cũng quát lên:

- Hay lắm!

Gã nắm lấy hai tay Vi Tiểu Bảo rồi gạt ngang chân trái một cái. Tiểu Bảo đứng không vững té nhào xuống đất, nhưng nó cũng lòi Tiểu Huyền Tử ngã theo.

Vi Tiểu Bảo liền thừa cơ lăn mình đi một vòng rồi dè lên lưng đối phương. Gã nhớ tới lời dặn của Hải lão công muốn thò tay ấn vào huyệt đạo trên lưng Tiểu Huyền Tử, nhưng gã chưa từng luyện tập môn điểm huyệt nên bắt không trúng chỗ.

Tiểu Huyền Tử lại thừa cơ thủ pháp của Tiểu Bảo đang luống cuống, liền lật ngược lại dè lên mình đối phương đồng thời khoá lấy cánh tay mặt gã muốn bẻ gãy.

Vi Tiểu Bảo la hoảng:

- Trời ơi!... Người định bẻ tay ta ư? Sao không biết thẹn?

Tiểu Huyền Tử cười đáp:

- Nghề đồ vật tức là nghề bẻ tay, can chi mà thẹn?

Vi Tiểu Bảo nhân lúc đối phương đang giải thích, phân tán tâm thần, gã cựa mạnh một cái rút được tay ra quàng lấy sau lưng Tiểu Huyền Tử nhắc bổng lên qua đầu mình rồi liệng xuống đất một cái thật mạnh.

Tiểu Huyền Tử nhảy bật lên nói:

- Té ra ngươi cũng biết chiêu phi vân thủ.

Thực ra Vi Tiểu Bảo chẳng hiểu phi vân thủ là gì, gã gặp sao đánh vậy mà thôi, tình cờ thắng được một chiêu. Bất giác tinh thần phấn khởi, gã quát lên:

- Phi vân thủ đã ăn thua gì? Ta còn biết nhiều đòn tinh vi hơn nữa mà chưa sử dụng tới.

Tiểu Huyền Tử nói:

- Thế thì hay lắm. Bây giờ chúng ta vật keo nữa. Té ra ngươi cũng đã học cách đô vật, thảo nào ta không thắng nổi. Nhưng ngươi thi triển chiêu nào là ta sẽ học được chiêu đó. Ta chỉ thua ngươi vài lần là học hết được những ngón đòn của ngươi.

Tiểu Huyền Tử dứt lời liền nhảy xổ tới. Vi Tiểu Bảo vội vàng ứng chiến.

Dè dàu đó là đòn dữ của Tiểu Huyền Tử, gã chờ đối phương nhảy tới liền né sang một bên rồi đẩy mạnh vào sau lưng Vi Tiểu Bảo khiến gã té sấp xuống đất.

Tiểu Huyền Tử liền cỡi lên lưng đối phương, quát hỏi:

- Ngươi đã chịu hàng chưa?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Nhất định không hàng.

Gã vừa nói vừa vùng vẫy định tung mình lên. Đột nhiên gã cảm thấy trên lưng đau nhói. Gã đã bị Tiểu Huyền Tử điểm trúng huyệt đạo mà lại chính huyệt đạo Hải lão công đã chỉ cho gã đêm trước.

Thủ pháp này Vi Tiểu Bảo học rồi mà sử dụng chưa quen thì đã bị đối phương học lỏm được và thi triển có hiệu quả trước gã.

Vi Tiểu Bảo cố cựa cạy mà không thoát được, gã đành nhượng bộ nói:

- Thôi được!... Ta hãy tạm hàng ngươi một lần...

Tiểu Huyền Tử thích chí cười ha hả buông Vi Tiểu Bảo ra.

Vi Tiểu Bảo vừa thoát khỏi áp lực đã đưa chân móc một cái khiến cho Tiểu Huyền Tử lảo đảo người cơ hồ muốn té.

Tiểu Bảo lại vung quyền đâm vào sau lưng Tiểu Huyền Tử.

Tiểu Huyền Tử đau quá rú lên một tiếng.

Vi Tiểu Bảo thừa cơ nhảy bổ tới thọc vào huyệt đạo sau gáy đối phương.

Tiểu Huyền Tử đầu óc choáng váng ngã chúi xuống đất.

Vi Tiểu Bảo đề lên xiết chặt không buông, rồi quát hỏi:

- Người có chịu hàng hay không thì bảo?

Tiểu Huyền Tử đột nhiên khuých khuỷu tay ngược lên đánh trúng ngực Vi Tiểu Bảo làm cho gã đau đớn vô cùng. Gã rú lên một tiếng rồi ngã ngửa người ra.

Tiểu Huyền Tử lại nhảy bổ tới cõng lên bụng Vi Tiểu Bảo. Thế là gã lại thắng keo nữa, nhưng lần này phải vất vả lắm mới thắng được.

Gã thở hồng hộc hỏi:

- Người đã chịu phục chưa?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Ta nhất định không phục.

Tiểu Huyền Tử nói:

- Người không phục thì đứng dậy đấu thêm một trận nữa.

Vi Tiểu Bảo lồm cồm chống tay xuống đất định vùng dậy, nhưng gã bị người Tiểu Huyền Tử đè lên ngực cơ hồ nghẹt thở, không vùng dậy được. Gã đành chịu thua thêm keo nữa.

Tiểu Huyền Tử đứng dậy thấy hai cánh tay mỏi nhừ liền nói:

- Để đến mai hãy tái đấu. Ta nhất định khiến cho người phải tâm phục diện phục mới nghe.

Vi Tiểu Bảo cũng cảm thấy trong mình mệt mỏi, liền đáp:

- Kể ra ta muốn đánh ngay bây giờ, nhưng người đã yêu cầu hoãn đến mai thì ta cũng chịu lòng, nhưng ngày mai phải đấu năm keo nữa để phân thắng bại.

Tiểu Huyền Tử cười nói:

- Dù có đấu thêm trăm trận nữa ta cũng nắm chắc phần thắng. Ngày mai người có giỏi thì lại đến đây.

Vi Tiểu Bảo cũng cười nói:

- Ta chỉ e người không dám tới. Người nói lời phải giữ lấy lời mới là bậc đại trượng phu.

Tiểu Huyền Tử đáp:

- Được rồi! Chúng ta cứ thế.

Vi Tiểu Bảo vừa về nhà đã nói ngay:

- Công công! Phương pháp của công công không dùng được.

Hải lão công tức mình, nói:

- Chỉ có mi là không dùng được. Lại thua rồi phải không?

Vì Tiểu Bảo cãi:

- Nếu dùng lối đánh của tiểu tử thì còn có cơ thủ thắng. Phương pháp của công công tầm thường quá, tiểu tử toan dùng thì đối phương đã biết rồi.

Hải lão công giạt mình hỏi:

- Gã biết rồi ư? Mi hãy qua đây diễn lại cho ta coi.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tinh Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

- ....

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>